

La crítica de la quinzena: Assaig / Error

Sobretaula amb 121 dB

Hèctor Serra ALDAIA

I 6:30 a València. El primer a arribar és Víctor, cantant i guitarrista de la formació. Pilota el seu equilibri sobre una planxa de fusta i fa la darrera embranzida per aturar-se al meu costat.

Demana un te mentre esperem la resta. M'ensenya les noves xapes del grup, amb la imatge del nou disc. Ramón, el baixista, entra a la cèntrica plaça on ens trobem, darrere la Llotja, pedalejant sobre una bicicleta de disseny clàssic. És ell qui em regala un exemplar del seu darrer treball. Completa el trio Albert, bateria, qui mitja hora més tard seu a la terrassa amb nosaltres per iniciar la conversa.

Ramón explica que el nom del disc, "el mètode científic a través del qual vas eliminant les respostes fallides a la prova, demostrant les cabotades que ens hem pegat fins arribar al resultat final". El seu company Víctor afegeix que el nou llarga durada és més afirmatiu: "Les crítiques al primer disc deien que les cançons eren massa tristes i era un disc molt obscur. Aquest és una mirada endavant molt més positiva". El ben cert és que el desencant urbà i la frustració continuen protagonitzant les melodies conreades per aquests joves fills de la generació del fracàs de Kyoto i de la mà invisible del mercat lliure. Si es para atenció als títols de les cançons, ja trobem la carta de presentació del compacte: una col·lecció de simfonies i il·lusions, de mètriques perfectes, i alhora fàrcides d'interferències i falsos equilibris. "Està en la nostra línia, però amb una mica més d'esperança i de proposta", sentència Ramón.

Albert em parla de l'Éric Fuentes (The Unfinished Sympathy), productor artístic a qui titlla de "pilar del disc". Ramón creu que

"quan portes vuit mesos treballant les cançons, al final ets absolutament incapaç de mirar-les en perspectiva. S'agraeix que una persona de fora t'ajude, t'assessori i et porte tota la seua experiència musical". No només l'Éric Fuentes ha posat el seu granet de sorra. Les col·laboracions musicals, en aquesta ocasió, corren a càrrec de Rosa Luxemburg, Xavi Sarrià d'Obrint Pas i Sergio Fernández, del grup madrileny Sin Rumbo.

121 dB és un grup difícil de classificar. Ells són conscients que les seues arrels vénen de les músiques més contundents. Víctor, amant del *hardcore* melòdic de Califòrnia, situaria la banda dins l'òrbita de l'*emocore* dels noranta. "L'etiqueta *punk* m'agrada, em cau bé", assegura Ramón. Els principis del grup s'encarrega de recordar-los Albert. 121 dB naix de la desaparició de dos grups d'*ska* i això va influir en els principis i les maquetes del trio. També és Albert qui ressenya el moment en què el segell basc GOR (Berri Txarrak, Ken Zazpi...) es va posar en contacte amb ells. Tant *Equiláter* (2007) com *Assaig/error* han estat publicats sota aquesta

discogràfica independent. I a la pregunta "Són Sant Gatzó els vostres referents?", Ramón és clar: "Van ser el primer grup al País Valencià que demostrà que es podia fer rock alternatiu d'una qualitat equiparable a la música feta en qualsevol altra llengua".

Després d'una bona estona parlant, només interrompuda per un parell de captaires que demanen diners i tabac, i

que ha quedat immortalitzat en l'enregistrament, és moment de fer valoracions i de canviar el món. Parlem de la seua València, de les poques vies d'escapament que hi dona, de projectes, ambicions i d'esperances. "Al País Valencià la gent que escolta rock alternatiu no acostuma a sentir música en català, i la gent que escolta música en català es refugia massa en el gueto de la bandereta i associa la música en català a la explicitació d'unes idees polítiques molt marcades. És una escena endogàmica", creu Ramón. És ell mateix qui diu que "ni cantem en una llengua majoritària ni fem un estil que estiga de moda. No eixim en les revistes, no és *cool*". Siga com siga, el nou treball no és cap error. Que l'assaig continue.

Fitxa tècnica

Disc: Assaig/error
Grup: 121 dB
Discogràfica: Gor Diskak
Any de publicació: 2009

Breus

"Un Cim una Estelada" arriba a la Safor

Com cada any, i enguany ja en van set, els independentistes de les comarques centrals del País Valencià han denunciat la celebració del Dia de la Hispanitat amb l'ascensió a un cim per pejarhi l'estelada. En aquesta ocasió, més de trenata persones de les comarques de la Vall d'Albaida, el Comtat o la mateixa Safor, pujaren al cim que dona nom a la comarca de més de mil metres d'altura.

Aplec d'octubre per partida doble

El darrer dimenge d'octubre se celebra al Puig l'aplec homònim. Enguany serà el diumenge 25, i l'organitza, com cada any, el PSAN. A la muntanya de la Patà hi haurà paradetes, tallers, música i parlaments, enguany sota el lema "Independència de tot Catalunya". D'altra banda, amb aquesta, l'aplec arriba a la seua cinquantesima edició. Per aquest motiu hi ha hagut també un altre aplec a Llíria, on el 1960 es convocà el primer Aplec del País Valencià, el que pèr molts és el primer acte públic del valencianisme polític. En aquesta ocasió, l'organització ha correpost a ACPV i ha servit per homenatjar els seus organitzadors i, en conjunt, la generació que assentà les bases del nacionalisme al PV.

Lectures recomanades

L'home del balcó

Maj Sjöwall i Per Wahlöö
Columna Edicions, 2009

El fenomen Stieg Larsson difícilment hauria existit sense aquests precursors de la novel·la negra nòrdica. La parella, literària i real, formada per Maj Sjöwall i Per Wahlöö, van escriure entre 1965 i 1975 deu novel·les protagonitzades pel comissari Martin Beck. Conceben la novel·la negra com una via per a fer una dura crítica a la socialdemocràcia sueca, precisament en els anys de més predicament d'aquesta. Ara, aprofitant el filó obert per Larsson, Columna Edicions ha iniciat la reedició d'aquestes novel·les.

El desequilibrio como orden

Francisco Veiga
Alianza Editorial, 2009

El professor de la UAB Francisco Veiga ofereix una visió de la història del món dels darrers 20 anys defugint totalment de l'eurocentrisme. La importància dels països emergents, la tercera guerra mundial lliurada a l'Àfrica, la geoestratègia de les grans potències, l'impacte del neoliberalisme... configuren un magnífic assaig molt útil per al debat, malgrat que no es comparteixin algunes de les seves opinions.

Homes sota el sol. Retorn a Haifa

Gassan Kanafani.
Club Editor Col·lecció: El club dels novel·listes, 2009

El Club Editor ens ofereix la primera traducció a la nostra llengua de l'obra de Gassan Kanafani, un dels fundadors de la literatura palestina moderna, tant desconeguda al nostre país. Aquestes dues novel·les breus relaten diferents cares de la tràgica història del poble palestí. Kanafani, un dels referents culturals palestins més apreciats, mantingué al llarg de la seva vida el compromís amb la llibertat del seu poble. Seria assassinat pels serveis secrets sionistes a Beirut.

Parla Terra Lliure

Edicions el Jonc, Lleida, 2009

Per celebrar els seus primers 10 anys d'existència, Edicions El Jonc ofereixen al públic una nova edició (la tercera) d'un dels dos primers llibres que van editar. Es tracta d'una antologia força completa dels papers que Terra Lliure va produir durant la seva història. Un material imprescindible per a qualsevol que vulgui entendre alguns dels motius que van portar a molts catalans i catalanes a agafar les armes per la independència, el socialisme i la reunificació dels Països Catalans. Aquí, els protagonistes hi parlen amb tots els ets i uts, col·lectivament, sobre els seus motius.